DRUMUL ASCENDENT AL FOTBALULUI ROMÂNESC ÎN ANII REPUBLICII

PARTIDELE DE NEUITAT

În ultimii 35 de ani, fotbalul românesc a obținut rezultate incomparabil mai bune decît în perioada antebelică. Aceste rezultate sînt cu atît mai remarcabile, cu cît nu se poate spune că jucătorii ultimelor decenii sînt cu mult mai buni decît cei din trecut. E acesta meritul unei mai bune organizări a performanței, legată de dezvoltarea pe toate planurile a celui mai popular sport din țara noastră.

Am ales pentru dumneavoastră cele mai bune 10 rezultate din acești 35 de ani. (În general, rezultatele corespund și unor jocuri de calitate, cele mai bune ale „tricolorilor". Bineînțeles că selecția noastră are o doză de subiectivism inerentă unei asemenea operații. Dumneavoastră veți face „corecturile", pe care dreptul la subiectivism al fiecăruia îl presupune).

1. Guadalajara 1970 ROMÂNIA–CEHOSLOVACIA 2–1
Cea mai bună performanță din istoria participării tricolorilor la turneele finale ale C.M. Rezultatul cu cel mai larg ecou în opinia publică mondială.

2. Florența 1982 ITALIA–ROMÂNIA 0–0
Un punct mare cucerit pe terenul echipei care, cu numai șase luni în urmă, cucerise titlul suprem.

3 Zagreb 1977 IUGOSLAVIA–ROMÂNIA 0–2
Un rezultat de mare prestigiu, greu accesibil oricărei echipe din lume.

4. Londra 1981 ANGLIA–ROMÂNIA 0–0
O performanță cu care tricolorii se numără printre puținele echipe care nu au pierdut pe Wembley, mai ales într-o partidă oficială (acest decatlon nu cuprinde decît rezultate din partide oficiale — n.r.).

5. Lausanne 1969 ELVEȚIA–ROMÂNIA 0–1
Partida de neuitat care a deschis drumul tricolorilor spre turneul final al C.M. din Mexic.

6. București 1980 ROMÂNIA–ANGLIA 2–1
O performanță deosebită și izolată (pe teren propriu) într-o perioadă în care arta construcției e tot mai dificilă cînd joci acasă.

7. București 1982 ROMÂNIA–SUEDIA 2–0
O frumoasă „recidivă", la numai un an de la marele succes în compania Angliei. Prima victorie în fața Suediei !

8. Madrid 1975 SPANIA–ROMÂNIA 1–1
Un rezultat nesperat, obținut de o echipă care știa că predecesorii săi pierduseră cu 0—6 pe același stadion.

9. Budapesta 1972 UNGARIA–ROMÂNIA 1–1
Un meci de mare frumusețe, un punct mare, în premieră pe Nepstadion, care deschidea echipei României drumul spre semifinalele campionatului european. Din păcate...

10. București 1969 ROMÂNIA–PORTUGALIA 1–0
Rezultatul care a ratificat plecarea echipei României spre Mexicul Mundialului, de unde echipa noastră avea să revină cu acel onorabil 4—5 în el grupo de la muerte.

O remarcă se impune. Aceste 10 rezultate au fost obținute în ultimii 13 ani, adică în anii în care competiția în fotbalul internațional a devenit mult mai strînsă decît înainte.

Cele 10 rezultate aparțin următorilor antrenori... **Angelo Niculescu (4), Ștefan Covaci (3), Mircea Lucescu (2) și Valentin Stănescu (1).** Să menționăm faptul că **Mircea Lucescu** e prezent cu două rezultate **după numai un an de activitate.** O eventuală victorie asupra Italiei ar situa această performanță, de toți dorită, pe locul patru al decatlonului nostru.

Să sperăm că acest decatlon nu va rezista prea mult ascensiunii așteptate a echipei noastre naționale.

Ioan CHIRILĂ

TRICOURILE GLORIEI

● Balaci, pe urmele lui Dinu ● Toți cei 11 din prima grupă și-au îmbrăcat tricourile în ultimii 15 ani ● Echipa B, egală ca valori cu a „primilor 11"

Cele mai multe selecționări în ultimii 35 de ani

75 — Cornel Dinu
70 — Mircea Lucescu
64 — Anghel Iordănescu
61 — Necula Răducanu
57 — Ion Dumitru
— Ilie Balaci
55 — Ladislau Bölöni
49 — Ștefan Sameș
48 — Nicolae Dobrin
45 — Zoltan Crișan
44 — Ludovic Sătmăreanu

---

43 — Dudu Georgescu
40 — Ion Nunweiller III
39 — Gheorghe Constantin
37 — Florin Cheran
— Costică Ștefănescu
— Cornel Popa
33 — Mihai Mocanu
32 — Iosif Petschovschi
31 — Florea Dumitrache
29 — Gheorghe Băcuț
27 — Emerich Dembrovschi

---

25 — Teodor Anghelini
— Augustin Deleanu
— Aurel Țicleanu
24 — Rodion Cămătaru
— Ion Ionescu
— Nicolae Tătaru
23 — Iosif Vigu
22 — Alexandru Apolzan
— Ilie Greavu
— Bujor Hălmăgeanu
— Titus Ozon
— Gabriel Sandu
— Ion Voinescu
21 — Zoltan Farmati
— Constantin Koszka
— Nicolae Lupescu
— Valeriu Călinoiu
20 — Vasile Zavoda II
— Ion Munteanu II

● **Cornel Dinu** conduce netulburat (în aparență) în acest clasament al tricourilor, dar **Ilie Balaci,** cu cele 57 de tricouri, se anunță — la numai 26 de ani, și în cadrul unui calendar internațional mereu mai bogat — un adversar de temut al liderului. În mod normal, **craioveanul poate depăși recordul lui Dinu în numai doi ani,** deoarece media de 13 jocuri pe an a devenit o medie obișnuită.

● Grupul „primilor 11", din care vom selecționa echipa ultimilor 35 de ani, e furnizat de următoarele cluburi : **Steaua (4), Dinamo, Universitatea Craiova (2), Rapid, A.S.A. (1).** O singură înscriere în excepție, **Rapid,** care, revendicîndu-l pe **Dumitru,** ar intra în grupul echipelor cu doi jucători.

● Fără îndoială că grupul primilor 11 a beneficiat de mărirea numărului de jocuri ale echipei naționale, intervenită după 1960. Toți cei 11 deținători ai primilor 11 „tricouri" fac parte din această categorie.

● Ca un corolar, propunem o a doua selecționată, alcătuită din următorii 11 jucători de pe acest tabel. Iată cum ar arăta, față în față, aceste două selecționate.

RADUCANU
SĂTMĂREANU I — SAMEȘ — DINU — BÖLÖNI
DUMITRU — DOBRIN — IORDĂNESCU
CRIȘAN — BALACI — LUCESCU

DEMBROVSCHI — D. GEORGESCU — DUMITRACHE
PETSCHOVSCHI — CONSTANTIN — BĂCUȚ I
MOCANU — ȘTEFĂNESCU — NUNWEILLER III — C. POPA (CHERAN)
VOINESCU

La o privire fugară, apare limpede că **a doua formație nu e cu nimic mai prejos decît prima care, jucînd mai mult,** a și acumulat mai multe tricouri.

Dar pentru că nu vrem să rămînem doar pe acest gazon al amintirilor, propunem, în aceste ultime zile ale anului 1982 un **meci al tricourilor** între prima selecționată, ai cărei componenți — cu o excepție — sînt jucători activi și o a doua, care să nu fie alta decît echipa **națională din meciul cu Italia** (0—0), din care să lipsească, în prima repriză, Balaci și **Bölöni,** urmînd ca aceștia să completeze echipa națională în repriza a doua. **Acest meci ar putea să aibă loc** în avanpremiera sezonului oficial 1983. Experiența popularelor întîlniri „'70—'80" ne îndeamnă să credem că organizarea unui astfel de meci va stîrni același uriaș interes.

I. Ch.

DE LA RECORDUL DIN 1948 LA „GHETELE DE AUR"...

Pe lista golgeterilor ultimilor 35 de ani, anii Republicii, îi găsim pe cei mai reprezentativi atacanți ai fotbalului nostru. Jucători de cele mai diverse tipuri, de la înaintașii puternici, „spărgători de fronturi", ca **Vaczi** sau **Ciosescu** sau **Ene I,** pînă la înaintașii subtili tip **Ozon, Constantin, I. Ionescu, Dumitrache, Iordănescu, Radu II.** Cifrele cu care s-au cîștigat întrecerile dintre **cei mai eficace jucători ai primei divizii s-au ridicat, în acești ani, la cote remarcabile. Recordul lui Bonyhadi,** din 1948, n-a mai putut fi depășit dar, dacă ne gîndim la condițiile tot mai dificile de astăzi ale jocului vîrfului de atac, reușitele lui **Dudu Georgescu** apar ca deosebit de valoroase. Mai cu seamă că două dintre titlurile de golgeter ale înaintașului dinamovist au însemnat și cîștigarea titlului de cel **mai eficace fotbalist european (în edițiile 1974—'75 și 1976—'77), recompensate cu „Gheata de aur" pentru** respectivele întreceri.

Vorbind despre cele mai multe victorii în clasamentele golgeterilor, aici îi găsim în frunte pe **D. Georgescu** și **Oblemenco** — de cîte patru ori cîștigători ai întrecerii — urmați de **Constantin** și **Adam,** cu cîte trei reușite la activ.

Adrian VASILESCU

GOLGETERII

1947—48 :	Bonyhadi (I.T. Arad)	49 goluri
1948—49 :	Vaczi (I.C. Oradea)	41
1950 :	A. Rădulescu (Rapid)	18
1951 :	Vaczi (I.C. Oradea)	22
1952 :	Ozon (Dinamo Buc.)	17
1953 :	Ozon (Dinamo Buc.)	13
1954 :	Ene I (Dinamo Buc.)	20
1955 :	Ciosescu (Știința Timiș.)	18
1956 :	Alexandrescu (C.C.A.)	18
1957—58 :	Ciosescu (Știința Timiș.)	21
1958—59 :	Ene II (Rapid)	18
1959—60 :	Constantin (C.C.A.)	20
1960—61 :	Constantin (C.C.A.)	22
1961—62 :	Constantin (C.C.A.)	24
1962—63 :	I. Ionescu (Rapid)	20
1963—64 :	Frățilă (Dinamo Buc.) și Pavlovici (Steaua)	19
1964—65 :	Adam („U" Cluj-Napoca)	18
1965—66 :	I. Ionescu (Rapid)	24
1966—67 :	Oblemenco (Univ. Craiova)	17
1967—68 :	Adam („U" Cluj-Napoca)	15
1968—69 :	Dumitrache (Dinamo)	22
1969—70 :	Oblemenco (Univ. Craiova)	19
1970—71 :	Tătaru II (Steaua) Moldoveanu (Polit. Iași) și Dumitrache (Dinamo)	15
1971—72 :	Oblemenco (Univ. Craiova)	20
1972—73 :	Oblemenco (Univ. Craiova)	21
1973—74 :	Adam (C.F.R. Cj.-Nap.)	23
1974—75 :	D. Georgescu (Dinamo)	33
1975—76 :	D. Georgescu (Dinamo)	31
1976—77 :	D. Georgescu (Dinamo)	47
1977—78 :	D. Georgescu (Dinamo)	24
1978—79 :	Radu II (F.C. Argeș)	22
1979—80 :	Cîmpeanu II („U" Cj-Napoca)	24
1980—81 :	Radu II (F.C. Argeș)	28
1981—82 :	Iordănescu (Steaua)	20

CAMPIOANELE DE IERI ȘI DE ASTĂZI

Opt cluburi și-au înscris numele pe lista laureatelor campionatului național în cei 35 de ani de Republică. Cluburi care au contribuit, în același timp, la reprezentarea internațională a fotbalului nostru. Direct, prin prezența în întreceri internaționale, în ultimii ani prin regulata aliniere la marea competiție a campioanelor Europei — Cupa campionilor europeni. Indirect prin jucătorii dați echipelor reprezentative.

Din lista campioanelor din ultimii 35 de ani desprinzi cu ușurință apariția unor perioade de dominare a unor cluburi reprezentative ale fotbalului nostru. La început a fost **„momentul I.T.A.",** cu pleiada de cunoscuți internaționali **Petschovschi Băcuț, Pall, Mercea, Dumitrescu, Stiebinger, Farmati** și ceilalți. Vine, apoi, strălucita **perioadă C.C.A.,** cu echipa ei denumită, pe bună dreptate, „de aur", reunind aproape o selecționată a țării : **Voinescu, Toma, Apolzan, V. Zavoda, Rodeanu, Androvici, V. Dumitrescu, Onisie, Bone, Cacoveanu, Constantin, Alexandrescu, F. Zavoda, N. Tătaru,** Staicu și atîția alți jucători de valoare au reușit victorii în serie (1951—1953) apoi alte apariții pe locul de onoare (1956, 1960, 1961). Între timp, **Petrolul Ploiești** va apărea în fruntea ierarhiei fotbalului nostru (1957—1959). Din 1961 **se** produce „explozia" echipei din șoseaua Ștefan cel Mare, **care** va reuși patru victorii consecutive (1961—1965), impunînd **o** promoție de jucători excelenți : **Nunweiller III și IV, Popa, Ene, Frățilă, Haidu, Dinu, Dumitrache, Lucescu** și alții. Mai departe nu vom mai întîlni suite de victorii. **Rapid** cucerește primul său titlu (1967), după ce **Petrolul** mai „sclipise" o dată (1966). **Steaua va** reveni, după șase ediții, **în** fruntea Diviziei „A", iar **U.T.A.,** dispărută din 1954 **de** pe lista campioanelor, va reuși un aplaudat „bis" (1969 și 1970). **Din 1970 și pînă astăzi** vom remarca rămînerea **pe** lista campioanelor a **doar** două nume dintre campioanele precedente : **Dinamo și Steaua ;** numele noi sînt **F.C. Argeș** (victorii în 1972 și 1979) și **Universitatea Craiova,** revelația ultimelor sezoane (trei titluri : 1974, 1980, 1981).

În cei 35 de ani, victoriile cele mai multe le-au repurtat **Dinamo — 10 titlurri — și Steaua — 9. Capitala a cîștigat 20 de campionate, Provincia 14.** Un duel animat și stimulativ.

Eftimie IONESCU

ECHIPELE CAMPIOANE

1947—48 :	I.T. Arad	50 p — 83% (16 echipe)
1948—49 :	I.C. Oradea	37 p — 71% (14 echipe)
1950 :	Flamura roșie U.T. Arad	28 p — 63% (12 echipe)
1951 :	C.C.A. București	32 p — 72% (12 echipe)
1952 :	C.C.A. București	36 p — 82% (12 echipe)
1953 :	C.C.A. București	28 p — 69% (12 echipe)
1954 :	Flamura roșie U.T. Arad	35 p — 67% (14 echipe)
1955 :	Dinamo București	37 p — 77% (13 echipe)
1956 :	C.C.A. București	33 p — 70% (13 echipe)
1957—58 :	Petrolul Ploiești	27 p — 61% (12 echipe)
1958—59 :	Petrolul Ploiești	31 p — 70% (12 echipe)
1959—60 :	C.C.A. București	34 p — 77% (12 echipe)
1960—61 :	C.C.A. București	37 p — 71% (14 echipe)
1961—62 :	Dinamo București	36 p — 70% (14 echipe)
1962—63 :	Dinamo București	37 p — 70% (15 echipe)
1963—64 :	Dinamo București	40 p — 77% (14 echipe)
1964—65 :	Dinamo București	38 p — 73% (14 echipe)
1965—66 :	Petrolul Ploiești	38 p — 73% (14 echipe)
1966—67 :	Rapid București	34 p — 65% (14 echipe)
1967—68 :	Steaua București	35 p — 67% (14 echipe)
1968—69 :	U.T. Arad	38 p — 63% (16 echipe)
1969—70 :	U.T. Arad	39 p — 65% (16 echipe)
1970—71 :	Dinamo București	36 p — 60% (16 echipe)
1971—72 :	F.C. Argeș	41 p — 68% (16 echipe)
1972—73 :	Dinamo București	39 p — 65% (16 echipe)
1973—74 :	Universitatea Craiova	45 p — 66% (18 echipe)
1974—75 :	Dinamo București	43 p — 63% (18 echipe)
1975—76 :	Steaua București	51 p — 75% (18 echipe)
1976—77 :	Dinamo București	49 p — 72% (18 echipe)
1977—78 :	Steaua București	41 p — 60% (18 echipe)
1978—79 :	F.C. Argeș	45 p — 66% (18 echipe)
1979—80 :	Universitatea Craiova	44 p — 64% (18 echipe)
1980—81 :	Universitatea Craiova	46 p — 67% (18 echipe)
1981—82 :	Dinamo București	47 p — 69% (18 echipe)

1982 – ANUL UNOR NOI (și frumoase) PROMISIUNI PENTRU 1983

Nu, n-am uitat. În primăvară a fost meciul din „sferturile" C.C.E. Universitatea – Bayern München. Două șuturi inspirate ale lui Breitner și Rummenigge au scos echipa craioveană din competiție, în ciuda egalului de la München. Era o lecție de care echipa lui Ștefănescu și Balaci avea să țină seamă. N-am uitat nici de **Sarajevo** și nici de **Aston Villa,** din toamna europeană. Și din confruntările cu ele (Aston Villa este actuala campioană europeană intercluburi) jucătorii noștri vor învăța. Așa cum vor învăța și alții de la fotbaliștii noștri, cei de la Fiorentina (din țara campionilor mondiali), Shamrock și Bordeaux. Cei care au avut de învățat din „lecția craioveană" se numesc Antognoni, Graziani, Passarella, Trésor, Tigana, Giresse, unele dintre vedetele „mundialului" spaniol, de unde jucătorii noștri au lipsit. **Da, toamna fotbaliștilor de la Universitatea Craiova nu se uită și ea ne-a produs multă bucurie.**

O toamnă fotbalistică – 1982 care pentru fotbalul nostru a fost atît de frumoasă. Pentru că **într-o zi de septembrie, pe cel mai mare stadion al țării, echipa națională a ROMÂNIEI învingea SUEDIA cu 2—0 în preliminariile noului campionat al Europei. Era prima victorie a** reprezentativei noastre în fața Suediei ! O premieră pe care o dorim a fi de bun augur.

Și tot în toamna anului de care ne despărțim, în sîmbăta aceea de 4 decembrie, tot la Florența, Cămătaru, Ștefănescu, Balaci, Lung, Ungureanu, Țicleanu au revenit pe gazonul stadionului incandescent alături de Rednic, Iorgulescu, Bölöni, de data aceasta sub tricourile echipei reprezentative a țării, ca să dea piept cu campioana mondială. Și echipa noastră a dat piept, și a rezistat, ȘI A FOST EGALĂ CAMPIOANEI MONDIALE, PE TERENUL EI. Un splendid rezultat obținut de echipa ROMÂNIEI într-o competiție oficială de mare prestigiu **ITALIA – ROMÂNIA 0—0,** la Florența, iată una din marile surprize ale toamnei fotbalistice – 1982

Peste puțin timp vom păși în 1983. Bucurîndu-se de frumoasele rezultate obținute în toamna lui '82, închinînd o cupă de șampanie pentru ele, sperăm că fotbaliștii noștri se vor gîndi la sezonul care urmează. Și se vor pregăti cum se cuvine. Și vor fi la fel de serioși, de harnici. Rezultatele din '82 – frumoase promisiuni – obligă !

Constantin ALEXE